

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 23Csp/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823218813
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3823218813.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO:53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, o zaplatenie 11200,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 8435,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8435,14 eur od 14.12.2022 v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 50,62 %, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu dňa 26.07.2023 domáhal zaplatenia istiny úveru vo výške 11200,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11200,- eur od 14.12.2022 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022 uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00151653 (ďalej aj ako "banka" alebo „postupca“) a žalobcom mu banka postúpila pohľadávku voči žalovanej. Postupca-banka a žalovaná uzatvorili v zmysle Zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 14.06.2018 Zmluvu č. 5145976031 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“), pričom k samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby Internetbanking pomocou tzv. bezpečnostného predmetu (GRID kartou, SMS kľúčom, alebo elektronickým osobným kľúčom (EOK)) a to priamo cez kanál Internetbanking-u alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlášok (v prípade ak sa zmluva uzatvára prostredníctvom telefónneho rozhovoru), na základe ktorej banka poskytla žalovanej peňažné prostriedky Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala

do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 10.06.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 21110,26 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 15917,52 eur, z riadneho úroku vo výške 4605,65 eur, z úroku z omeškania vo výške 563,09 EUR a z poplatkov vo výške 24,- eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonala žiadne úhrady. Žalovaná suma k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 11200,- eur, ktorá predstavuje časť neuhradenej istiny pohľadávky. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka ďalej uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 14.12.2022 t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Taktiež si žalobca uplatňuje i náklady spojené s uplatnením pohľadávky 339,67 s DPH eur, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z., úkon-predžalobná výzva vo výške 324,65 eur s DPH a režijný paušál vo výške 15,02 eur, spolu s DPH za rok 2023. V žalobe označil a k žalobe pripojil listinné dôkazy.

2. Na výzvu súdu k spôsobu uzatvorenia zmluvy žalobca uviedol, že žalovaná prostredníctvom Návrhu na uzavretie zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Návrh“) navrhla, právnenmu predchodcovi žalobcu, prostredníctvom služby Internetbanking, uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej mala žalovaná čerpať úver. Právny predchodca žalobcu dňa 14.06.2018 akceptoval listom s názvom Potvrdenie o uzavretí zmluvy (ďalej len „Potvrdenie“) návrh žalovanej, v znení akom mu bol doručený. Na základe uvedených právnych skutočností bola medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 5145976031 v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v celkovej výške 18200,00 eur s úrokovou sadzbou 15,40 % p.a. v deň uzatvorenia Zmluvy a výškou splátky 333,28 eur v počte splátok 96 od 14.07.2018 do 16.06.2026. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Pri skúmaní formy právneho úkonu (Zmluvy o úvere) je potrebné vychádzať z úpravy zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktorý predpokladá možnosť využitia finančnej služby prostriedkom diaľkovej komunikácie (najmä elektronickou poštou, telefónom, faxom, na základe adresného listu, ponukového katalógu a pod., vid' § 2 písm. e/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Zákon definuje zmluvu na diaľku ako zmluvu medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (§ 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Za finančnú službu právna úprava pokladá okrem iného aj službu poskytovanú veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania (§ 2 písm. b/ bod. 7 zákona č. 266/2005 Z. z.); poznámka k uvedenému ustanoveniu odkazuje na § 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol neskôr nahradený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je teda evidentné, že zákon umožňuje pri dojednávaní finančných služieb na diaľku využiť aj moderné technológie, ako je internet, koniec koncov, tento spôsob možno v súčasnosti považovať za úplne bežný, obvyklý, rýchly a štandardný, z ktorého dôvodu nemožno od strán pri kontraktácii vyžadovať vyhotovenie zmluvy v listinnej forme s vlastnoručným podpisom (ktorý zákon ani nepredpisuje), pretože by to poprelo zmysel predmetnej úpravy. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na skutočnosť, že k žalobe pripojil všetky podstatné listiny preukazujúce vznik záväzkovo-právneho vzťahu medzi postupcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Podľa názoru žalobcu žalobcom predložené tvrdenia a dôkazy jednotlivo i súhrne preukazujú vznik zmluvy o úvere, poskytnutie finančných prostriedkov ako aj omeškание so splácaním úveru na strane žalovanej. Podľa názoru žalobcu zároveň nie je v konaní sporná skutočnosť, že došlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy – napokon žalovaná dohodnuté splátky splácala až do času, kým sa dostala do omeškania a dohodnuté splátky podľa Zmluvy uhrádzať prestala. Na základe uvedeného je priamo z konania žalovanej zrejmé, že plnila úverové splátky v zmysle Zmluvy. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého sú skutkové tvrdenia žalobcu v tomto štádiu konania protistranou nepopreté a preto nesporné. Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovanou v čl. 8. ods. 8.1. písm. a) v spojení s ods. 8.2. písm. a) obchodných podmienok. Postupca výzvou zo dňa 09.05.2022 vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok vo výške 4.475,74 € a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Táto

listina bola žalovanej doručená dňa 12.05.2022 v zmysle podacieho hárku a potvrdenia zo stránky Slovenskej pošty. Doručením tejto výzvy začala plynúť 15 dňová lehota v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplynula dňa 27.5.2022. Spárovať uvedenú výzvu s podacím hárkom je možné na základe kódu LC03-33892, ktorý je vytlačený na listine aj na predložennom podacom hárku. Z predloženej platobnej histórie a špecifikácie postúpenej pohľadávky je zrejmé, že žalovaná omeškané splátky neuhradila, a preto podaním zo dňa 11.06.2022 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. V zmysle doručky, ktorá tvorí prílohu žaloby bola táto listina doručená žalovanej dňa 15.06.2022. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to: Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.06.2022 a Výzvou zo dňa 09.09.2022, ktorú podľa vrátenej zásielky, ktorá tvorí prílohu žaloby neprevzala žalovaná v odbernej lehote (spárovať uvedenú výzvu s podaním hárkom je možné na základe kódu LC08-38432, ktorý je vytlačený na listine aj na vrátenej zásielke). Bolo tak žalobcom preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca v spore predložil výstup z interných aplikácií postupcu, ktoré zaslal žalobcovi na preukázanie riadneho overenia schopnosti splácať poskytnutý úver žiadateľov o úver. Overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto týmito údajmi disponuje len vo forme počítačového kódu, ktoré však pretavil do priloženého „Výpočtu primárnej návratnosti“. Uvedený výstup obsahuje všetky údaje zhromaždené z príslušných registrov aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity spotrebiteľa. Žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 9764,86 eur, úhrady žalovanej boli započítané nasledovne: na istinu suma 2.282,48 eur, na zmluvný úrok suma 7.268,50 eur, na úrok z omeškania suma 21,88 eur, na poplatky suma 192,00 eur.

3. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanej s tým, že jej umožnil vyjadriť sa k nej, označiť dôkazy, zároveň ju poučil o jej procesných právach a povinnostiach. Žalovaná sa k žalobe ale ani k iným podaniam žalobcu písomne nevyjadrila, počas celého konania zostala nečinná.

4. V konaní ide o spotrebiteľský spor. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa strany nezúčastnili, súd postupom podľa ust. § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konal pojednávanie v ich neprítomnosti. Súd po otvorení pojednávania na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami označenými a predloženými žalobcom: Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0844/2022/CE zo dňa 13.12.2022, príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022, Oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. – Občianskeho zákonníka zo dňa 14.12.2022, Potvrdenie Slovenskej sporiteľne a.s zo dňa 14.06.2018 o uzatvorení zmluvy, Splátkový kalendár k úveru č.5145976031, Všeobecné obchodné podmienky, Produktové obchodné podmienky, platobná história a výpis z úveru, sadzobník, výzva Slovenskej sporiteľne a.s zo dňa 09.05.2022 k úhrade spolu s dokladom o doručovaní, Oznámenie Slovenskej sporiteľne a.s zo dňa 11.06.2022 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spolu s dokladmi o doručovaní písomnosti žalovanej, výpis z účtu č. 5145976031 a zistil, že Slovenská sporiteľňa a.s. (banka) dňa 14.06.2018 vyhotovila listinu potvrdenie o uzatvorení zmluvy s klientom – žalovanou, v ktorom sa uvádza, dňa 14.6.2018 akceptuje návrh a že došlo k uzatvoreniu zmluvy na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý Splátkový úver č. 5145976031 s nasledovnými základnými podmienkami: druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek, spôsob poskytnutia: na splatenie poskytnutia uvedených v návrhu, výška úveru: 18200,-eur, počet splátok: 96, výška mesačnej splátky: 333,28 eur, , ročná úroková sadzba 15,40 %. V zmluve sú uvedené aj tieto údaje, RPMN 16,81 %, splatnosť prevej splátky: 14.07.2018 a termín konečnej splatnosti: 14.06.2026, splátky sú splatné mesačne, celková čiastka spojená s úverom: 31992,22 eur. V potvrdení je ďalej uvedené, že potvrdenie zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v Zmluve. Všetky údaje uvedené v základných podmienkach sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia zmluvou, produktovými OP a všeobecnými OP. Z Cl. 8 produktových obchodných podmienok vyplýva oprávnenie veriteľa úver zosplatiť, ak dlžník je v omeškaní so splácaním pohľadávky o viac ako 3 mesiace. Z platobnej histórie a výpisu z úveru vyplýva, že žalovaná dňa 14.06.2018 úver čerpala na protiúčty: č. 5143062340, 5142904112, 5116913728. Dňa 09.05.2022 vyhotovila banka listinu adresovanú žalovanej, ktorú dňa 10.05.2022

prostredníctvom poštového podniku doručila žalovanej, ktorou listinou oznamuje žalovanej, že ku dňu 9.5.2022 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 4475,74 eur. V tomto oznámení je uvedené, aby pohľadávku zo zmluvy uhradila žalovaná do 15 dní, zároveň bola žalovaná upozornená na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Dňa 11.06.2022 vyhotovila banka listinu adresovanú žalovanej, ktorú dňa 15.6.2022 prostredníctvom poštového podniku doručila žalovanej, ktorou listinou žalovanej oznamuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky č. 51459760316 ku dňu 10.06.2022 a vyzýva ju k úhrade celkom sumy vo výške 19353,96 do 15 dní. Z prehľadu úhrad a tvrdení žalobcu súd zistil, že žalovaná žalobcovi resp. predchodcovi žalobcu uhradila sumu 9764,86 eur. Listom zo dňa 14.12.2022 Banka oznámila žalovanej, že dňa 13.12.2022 pohľadávku zo zmluvy č. 5130822216 postúpila žalobcovi. Dňa 24.03.2020 uzatvorila banka ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0844/2022/CE, predmetom ktorej okrem iného (vyplýva z prílohy č.1) bolo aj postúpenie pohľadávky banky z úveru č. 5145976031 s dátumom uzatvorenia úverovej zmluvy 14.06.2018 v sume zostatku pohľadávky s príslušenstvom celkom 21110,26 eur.

5. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

6. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

8. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok; ďalej len Zákon o bankách), Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ust. § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

10. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

12. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 14.06.2018 (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare..

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

17. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zákon v tomto ustanovení vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: určenie zmluvných strán, určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a 44 ods. 1, § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

19. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 1 písm. a) zákona č.62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.3.2020) do 30. apríla 2020 neplynú. Podľa § 8 písm. a) zákona č.62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.1.2021) do 28. februára 2021 neplynú.

21. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

22. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Povinnosťou strán je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

23. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba voči žalovanej je čiastočne nedôvodná, pretože úver poskytnutý žalovanej dňa 14.6.2018 vo výške 18200,- eur je bezuročný a bez poplatkov.

25. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že uplatneným právom by malo byť právo žalobcu zo spotrebiteľského úveru, ktorého poskytovateľom bola banka súd je preto povinný skúmať, či boli splnené ustanovenia Občianskeho zákonníka a ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v zmysle ktorého môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou (za súčasného splnenia § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch) len vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaného peňažného záväzku a klient je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, pričom tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že banka na žalobcu postúpila pohľadávku zo spotrebiteľského úveru na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 13.12.2022 (v znení jej prílohy) až potom ako uplynula zákonom určená 90 dňová

lehota. Uvedené vyplýva z listiny banky zo dňa 11.06.2022 a z dokladu o doručení, resp. odoslaní tejto výzvy žalovanej. Splnenie podmienky pre postúpenie pohľadávky banky dňa 13.12.2022 na tretiu osobu podľa zákona o bankách tak žalobca v spore preukázal, a tak aj svoju aktívnu legitímáciu v spore.

26. Je zrejmé že v dane veci ide o spotrebiteľský spor. V tejto súvislosti vzhľadom na uplatnený prostriedok procesného útoku žalobcu, že skutkové tvrdenia neboli protistranou nepopreté a preto sú nesporné súd uvádza že „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 C.s.p.) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu. (Uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019. I z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. mája 2022, sp. zn. 4Cdo/233/2021 vyplýva, že „v sporoch s ochranou slabšej strany (v spotrebiteľských veciach) nie je povinnosťou súdu vykonať každý spotrebiteľom navrhnutý dôkaz, avšak na druhej strane z ustanovení zákona (§ 295 Civilného sporového poriadku) vyplýva, že ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, má potrebné dôkazy vykonať ex offio. Pokiaľ takto nepostupuje, možno s ohľadom na okolnosti tej-ktorej veci konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) Civilného sporového poriadku)“. Na základe týchto skutočností súd preto vyzval žalobcu postupom podľa ust. § 150 ods. 2 C.s.p. na ďalšie rozhodné skutočnosti, aby súd mohol posúdiť samotný úverový vzťah medzi stranami sporu z hľadiska naplnenia všetkých predpokladov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Zmluva medzi žalobcom resp. právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, z ktorej si podľa tvrdení žalobca uplatňuje nárok má jednoznačne spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom zmluvou vystupovala žalovaná ako spotrebiteľ, v postavení dlžníka. Dlžník čerpaním úveru uspokojoval svoje osobné potreby a žalobca resp. jeho právny predchodca, vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Preto súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, i ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Na uvedenom závere nič nemení, že následne bola pohľadávka z tejto zmluvy postúpená na iný subjekt. Súd je názoru vzhľadom na ustanovenie § 9 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, že úver poskytnutý na základe zmluvy, ktorú podľa tvrdení uzatvoril žalobca so žalovanou dňa 14.6.2018 a ktorého dňa aj žalobca žalovanej plnil, poskytol úver, je bezúročný a bez poplatkov pre nepreukázanie dodržania písomnej formy tejto zmluvy.

28. Už v samotnej žalobe žalobca tvrdil, že k uzatvoreniu zmluvy malo dôjsť v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom jej uzatvorenie preukazoval a to aj napriek výzve súdu listinami: a to Potvrdenie Slovenskej sporiteľne a.s zo dňa 14.06.2018 o uzatvorení zmluvy a Všeobecné obchodné podmienky, Produktové obchodné podmienky. Za základ svojho nároku na peňažné plnenie voči žalovanej predložil (i po výzve súdu) len tieto listiny, o ktorých žalobca tvrdil, že dostatočne preukazujú platnú a účinnú zmluvu, ktorou sa žalovaná zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky riadne a včas a túto zmluvnú povinnosť podľa tvrdenia žalobcu žalovaná porušila. Súd je však názoru, že žalobca nepreukázal, že zmluva je medzi zmluvnými stranami uzavretá v riadnej písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy). Súd nespochybňuje prostriedok procesného útoku žalobcu spočívajúci v tvrdení, že zákon umožňuje pri dojednávaní finančných služieb na diaľku využiť aj moderné technológie, ako je internet, koniec koncov, tento spôsob možno v súčasnosti považovať za úplne bežný, obvyklý, rýchly a štandardný, z ktorého dôvodu nemožno od strán pri kontraktácii vyžadovať vyhotovenie zmluvy v listinnej forme s vlastnoručným podpisom. Žalobcom však nebola doložená a preukázaná dohoda strán sporu, ktorá by preukazovala čo tvrdil žalobca vo svojom písomnom vyjadrení, že sa strany sporu dohodli na poskytovaní služieb – spotrebiteľského úveru žalovanej zo strany žalobcu ako banky prostredníctvom služby Internetbanking a ani to že kontraktčný proces medzi žalobcom resp. právnym predchodcom žalobcu prebiehal týmto tvrdeným spôsobom. V spore nebola doložená takáto dohoda strán sporu, ktorá by preukazovala ako to tvrdil žalobca vo svojom písomnom vyjadrení, že sa strany sporu dohodli na poskytovaní služieb žalovanej zo strany žalobcu ako banky prostredníctvom komunikačných kanálov, internetbankingu. Žalobca takéto listiny (o písomnom

návrhu žalovanej prostredníctvom internetbankingu, ktorý mal byť podľa tvrdení žalobcu dňa 14.6.2018 akceptovaný) a to aj napriek výzve súdu nepredložil, ale ani neoznačil ako dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o existencii písomnej zmluvy. Bez zmienenej podstatnej časti nemohla vzniknúť písomná zmluva o úvere. Je síce zrejmé, že žalobca resp. predchodca žalobcu listom zo dňa 14.6.2018 potvrdzuje uzatvorenie zmluvy avšak nie je zrejmé, čo konkrétne žalobca potvrdzuje. I v samotnom znení potvrdenia je zrejmé, že žalobca akceptuje návrh klienta, ktorý však žalobca aj napriek výzve súdu v spore nepredložil a preto tak nie je možné ustáliť, že postupom § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka došlo k uzatvoreniu písomného právneho úkonu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorej si žalobca uplatňuje voči spotrebiteľke v tomto spore peňažný nárok, vrátenie úveru. Banka pri vydávaní karty konala v rámci spotrebiteľského vzťahu, kde na jednej strane vystupovala fyzická osoba - spotrebiteľ, v procesnom postavení žalovaná, ktorá podľa tvrdení mal prostredníctvom internetbankingu, t.j. na diaľku podať žiadosť, návrh o úver nekonajúc v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane zmluvy konala právnická osoba – dodávateľ, ktorý bol bankou a konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. I samotné znenie potvrdenia sa v poslednom odseku odvoláva na samotnú zmluvu, ktorú však žalobca aj napriek písomnej výzve súdu nepredložil ale ani neoznačil ako dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o existencii písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. O dôkaznej povinnosti podľa ustanovení C.s.p. si žalobca zastúpený advokátom, potom ako súd vo veci nerozhodol platobným rozkazom, musel byť vedomý. Pojednávania sa strana žalobcu nezúčastnila. Žalobca, hoci bol súdom vyzvaný, nepredložil a ani neoznačil hodnoverný dôkaz o tom, že došlo medzi ním a žalovanou k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci civilného sporového konania nemajú banky (a ich právni nástupcovia) žiadne výsostné postavenie založené na prezumpcii správnosti a dôvodnosti nimi uplatňovaných nárokov. A keďže žalobca z vyššie uvedených dôvodov nepreukázal existenciu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý úver dňa 14.6.2018 žalovanej sa tak vzhľadom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo pre žalovanú znamená že je povinná žalobcovi ako veriteľovi vrátiť len skutočne poskytnuté peňažné prostriedky bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Nebolo medzi stranami sporné a žalobca aj preukázal že dňa 14.6.2018 predchodca žalobcu žalovanej poskytol finančné prostriedky vo výške 18200,- eur, z ktorých podľa tvrdení žalobcu, ktoré tvrdenia žalovaná žiadnym spôsobom nepoprela žalovaná žalobcovi resp. právnenému predchodcovi vrátila sumu 9764,86 eur. Je preto žalovaná povinná vzhľadom na skutočnosť, že potom ako porušila svoje zmluvné povinnosti zo zmluvy, pretože poskytnutý spotrebiteľský úver riadne a včas nesplácala, dostala sa do omeškania a potom ako predchodca žalobcu po splnení podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 11.6.2022 zosplatnil, vrátiť zostatok poskytnutých finančných prostriedkov v celkovej výške 8435,14 eur (18200 mínus 9764,86 eur) žalobcovi, ktorý túto pohľadávku nadobudol dňa 13.12.2022, a to na základe zmluvy o postúpení. Žalobca domáhal od žalovanej vyššieho zostatku úveru a preto vo zvyšnej časti súd jeho žalobu zamietol.

29. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo žalobcovi právo popri priznanej istine zostatku úveru vo výške 8435,14 eur i právo na úhradu úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z neuhradenej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po dni ako nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení, t.j. od 14.12.2022. Nakoľko uvedený vzťah medzi účastníkmi zmluvy bol posúdený ako občianskoprávny vzťah, i dojednania ohľadne úroku z omeškania sa musia spravovať občianskoprávnymi ustanoveniami, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v čase uzatvorenia právneho úkonu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v čase keď sa žalovaná dostala do omeškania s platením svojho peňažného záväzku-zosplatneného úveru, t.j. predstavovala výšku 0,00 % a preto výška úroku z omeškania je 5,00 % ročne. Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania v uplatnenej výške 5 % z priznanej istiny (zostatku úveru) od uplatneného dňa t.j. od 14.12.2022, ktorý deň preukázateľne nepredchádza dňu omeškania žalovanej s celým dlhom, na plnenie ktorého bola vyzvaná už listom zo dňa 11.06.2022 a vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úrok z omeškania (žalobca si uplatnil úrok z omeškania z vyššej sumy) žalobu zamietol.

30. Žalobca sa domáhal aj zaviazania žalovanej na úhradu príslušenstva podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, odvolávajúc sa na ustanovenia o výške tarifnej odmeny advokáta (324,65 eur) za úkon právnej pomoci a režijný paušál (15,02 eur). K tomuto uplatnenému príslušenstvu je potrebné uviesť, že za náklady spojené s uplatnením pohľadávky v konaní pred súdom možno považovať len také, ktoré boli nevyhnutné

na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva a z časového hľadiska vznikli v konaní, t. j. časový interval je striktné ohraničený začatím konania a právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného dôvodu sa napríklad v súvislosti s trovami právneho zastúpenia za účelné považujú len tie náklady, ktoré zodpovedajú a sú v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. a súčasne tie náklady, ktoré vznikli v štádiu predsúdneho konania, pokiaľ povinnosť vykonať pokus o mimosúdne vyriešenie veci ustanovuje Občiansky zákonník alebo osobitný predpis. Žiadny predpis neustanovuje povinnosť žalobcovi predtým ako podá žalobu vykonať mimosúdne vyriešenie veci (zaslať žalovanej, spotrebiteľovi listinu, predžalobnú výzvu-pokus o zmier), a preto súd v tejto časti žalobu zamietol. Ak by aj predpis takúto povinnosť ustanovoval, existuje v konkrétnom prípade, po vykonaní dokazovania i ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby v tejto časti a to vzhľadom na ustanovenie § 9a ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa od spotrebiteľa, podľa ktorého nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávku vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca, v spore zastúpený advokátom, nepriložil k žalobe také dôkazy (napr. doklad o úhrade odmeny advokáta), ktoré by oprávnenosť a výšku (skutočné náklady) tohto uplatneného nároku preukazovali.

31. Lehotu na plnenie určil súd podľa ust. § 232 ods. 3 C.s.p. Podľa § 232 ods.3 C.s.p, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

32. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 8435,14 eur eur s príslušenstvom (čo predstavuje zo žalovanej sumy 11200,- eur 75,13 %) a v časti o zaplatenie 2764,86 eur bola úspešná žalovaná (v časti v ktorej bola žaloba zamietnutá, čo predstavuje 24,69 %) a preto žalobcovi patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50,62 % (75,13 % mínus 24,69 %) pričom podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Prievidza. O odvolaní rozhoduje odvolací súd, Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul možno vykonať exekúciu na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu (§ 48 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)).